

Een verslag van ons Red Hat-dagje Amsterdam

Ruim op tijd stond onze lieve Queen ons op te wachten bij station Ede-Wageningen, druk tellend wie er allemaal al was. Gezellig kwekkend en blij elkaar weer te zien stuitte we al op het eerste obstakel. De vertrektijd was anders dan vermeld stond, daarbij ook nog op een ander perron. Even verwarring maar niet getreurd, onze hof-fotografe Comtesse Germaine de Zomergem zoemde de lenzen in en maande ons een vrolijke pose te kiezen voor de eerste van vele prachtige groepsfoto's. Hadden we eindelijk uitgepuzzeld wie waar moest staan kwam er een noodkreet van onze Lady Pearl. Bijdehand als ze is had ze gezien dat de juiste trein gearriveerd was op het juiste perron, maar dat de borden boven onze hoofden niet klopten. Weg foto, wij hollen om een plaats in de trein te vinden. Menig compartiment werd voorbijgedraaft voor we de juiste coupé hadden waar de Arnhemse dames ons opwachten.

Vrolijk gekleurd en goed gemutst vulden we een hele coupé. Helaas was er niet genoeg plaats zodat Donna Albertina, Gravin de Cunera en ondergetekende besloten om op stand te reizen en 1e klas verkozen. De conducteur was hier niet zo blij mee maar gelukkig bezweek hij voor de overdaad aan kleur en charme (en getetter) van 18 rood-paarse bloemen, en mochten we blijven zitten.

In Driebergen voegden Lady Bright, Lady R.T. en de Countesse of Serendip zich bij ons gevolg. Al kwetterend en - cheese - weer een foto, en nog een van de andere kant en nog een vanuit nog een andere moeilijke hoek, arriveerden we in Amsterdam.

Daar verwelkomden we een vriendin van onze Comtesse Germaine.

We hadden meteen veel bekijks door onze fleurige aanwezigheid. Door Amsterdammers, maar ook door menig toerist werd die dag gevraagd wie we waren, en kregen we leuke reactie's. Met de tram en enkele sportieve

dames te voet, gingen we naar het standbeeld van Anne Frank op de Westermarkt waar we met onze gids afgesproken hadden. Daar voegden nog 2 rode hoeden van chapter Amstelveen zich bij ons en de groep was compleet. 23 kwetterende rode hoeden!!

Onze gids Giselle had ons meteen gevonden en zag het als een hele eer om zo'n adellijk gevolg rond te leiden.

Op een terrasje in de buurt even koffie gedronken met -cheese- weer foto's, en na het toilet bezocht te hebben waren we er helemaal klaar voor. De tocht ging door het meest authentieke stukje van Amsterdam, de Jordaan Journey.

Inmiddels was het druilige weer opgeklaard en wandelden wij in de zonneschijn door prachtig Amsterdam. We liepen door mooie oude straatjes, kregen verhalen van vroeger te horen en wie het gehoord heeft weet nu hoe dit stadsdeel zich ontwikkeld heeft en hoe het aan de naam Jordaan is gekomen. De buurt had zich goed voorbereid op onze komst door paarse doeken om steigers te hangen. We genoten ervan, hebben onze jarigen eronder gedropt om -cheese- weer vrolijke foto's te maken. Prachtige doorkijkjes, het zomerse groen, romantische bruggetjes, gezellige kroegjes en spontane mensen. Onze Queen liep te stralen! Haar Amsterdam, en dat allemaal voor ons.

Onder het vrolijke commentaar van bouwvakkers liet Giselle ons schattige hofjes zien. Menige comtesse of lady verzuchte dat ze daar wel wilde wonen. Het is alleen wel ver weg van onze donderdagavond bij Guus...dus toch maar niet. Op de hoek van de straat werden weer prachtige -cheese- groepsfoto's gemaakt, opgevrolijkt door een passerende chauffeur die er ook even bij kwam staan...gelukkig ook in het paars. Hilariteit alom!

De eerste pauze was wat frisjes, maar omdat we allemaal onze regenspullen bij ons hadden, dus hielden we het gelukkig droog. De koffie en

het wijntje ging er goed in. Freule van Nispen tot Pannerden dacht hoppa, en nam er nog eentje wat haar bij de rest van het programma nog goed te pas kwam.

We gingen lunchen bij Jur in de Jordaan: heerlijke kroketten (van Dobben) en andere broodjes, met koffie, een wijntje en verantwoord fruit toe. Aangesterkt stoven we nog even de winkeltjes in voor we aan het middag programma begonnen. Een schattig bloesje en jasje (creatief geknoopt) werd gescoord, wij weer gelukkig en -cheese- weer mooi foto's!

Op naar de Canal Bikes. Al wiebelend lieten we ons in de waterfietsen zakken waarbij ondergetekende al meteen tot haar enkel in het water stond. Jasses! Met veel zorg probeerden we een droog een plekje te vinden, dat viel niet mee. Onze Queen en Giselle's collega hadden ons een puzzeltocht door de grachten toebedacht. Nou het was me wat! Voor we wisten hoe die waterfietsen werkten, dat het sturen bepaald niet meeviel, we ook nog rechts moesten houden, en dat er nog meer waterverkeer was. Het had even tijd nodig en -cheese- de nodige foto's. Gelukkig bleef niemand aan de wand plakken, wisten we nog op tijd charmant te lachen en te wuiven naar de fotograferende toeristen, en kon de tocht beginnen.

Lady Abigail gilte al meteen om een bakje om te hozen. Aan het einde van de tocht wisten we allemaal waarom ze dat gevraagd had. Het merendeel van de dames zaten te soppen in hun waterfietsen, bakken water werden naar binnen geschept, op de schoenen, de tassen, de rokzomen en complete jasjes werden drijfnat. Het mocht de pret niet deren. Freule van Nispen tot Pannerden had hoppa, de wijn in de benen en gierde over het water. Ze stuurde de fiets vooruit, achteruit, belandde in het midden van de gracht en was overal op het water te vinden, behalve rechts.

Het is allemaal goed gekomen, de vragen waren niet te moeilijk, het was een pracht gezicht vanaf het water als je niet hoefde te fietsen, al trappende had je topsport beoefend, het zonnetje dat maar bleef schijnen

en vraag niet hoe, maar we hebben allemaal het eindpunt gehaald. Geen aanvaringen, geen geplette meerkoetjes, wel heel veel lol.

Nat en stram zeulden we naar het Max Euweplein waar we opdroogden in de speciaal voor ons schijnende zon; en -cheese- foto, zo kwamen we weer bij onder het genot van heerlijke glaasjes ..en nog wat.. De terugtocht per canal bike lieten we met plezier zitten. Onze gids had ons toch te jong ingeschat. Toen ze een achtergebleven tas ophaalde hebben wij haar dat van harte vergeven.

Weer helemaal verkwikt hebben we nog wat door de stad geslenterd en bij Broodje Dobben en -cheese - foto ook van achter de toonbank- , ons even lekker ongezond tegoed gedaan.

We waren nog even getuige van een soort premiere of zoiets bij Tuschinsky maar omdat er geen rode loper lag was het beneden onze stijl en zijn we doorgelopen naar het Rembrandtplein. Daar was het knoepie gezellig op de terrassen. Dat vond Ramses Shaffy ook. Lady of the Jazz was helemaal in de wolken toen ze hem zag. Ze is maar even gaan kijken. Kon hem moeilijk vragen om bij ons langs te lopen, bij beroemdheden ligt dat nu eenmaal anders nietwaar. Het was dus liefde op afstand.

Een clown wist ons leuk te amuseren en kwam later onder bedreiging van een waterpistool met de hoed langs. Ons kleingeld is goed opgegaan deze dag.

Moe en voldaan en met rode koontjes van de pret namen we afscheid van elkaar en zijn geleidelijk aan weer naar huis gespoord.

Einde van een fantastische dag Amsterdam!

Lady Mechtild

Lieve Comtesse, bedankt voor de schitterende foto's!